

U-landshjælp med brede uklare formål giver uklare resultater

Siden 2003 har Danida kørt et kæmpeprojekt. Det er *Det Arabiske Initiativ*, hvor der er givet 1,5 milliarder kroner ud. Der opgives to brede formål med projektet:

- (F1) At støtte reform-og demokratibevægelser i Den Arabiske Verden.
- (F2) At øge den gensidige forståelse mellem Den Arabiske Verden og Danmark.

Her er formålet (F1) i fin overensstemmelse med Danias formålsparagraf. Det er (F2) ikke, men det er vel fint ifølge Udenrigsministeriets politik. For at forstå projektet har jeg læst to rapporter:

Først et internt review fra juli 2014, som jeg fik tilsendt fra en fortvivlet journalist, der ikke kunne forstå det. Det kunne jeg heller ikke. Der var tydeligvis tale om et diplomatisk dokument. Det indeholdt mange sætninger, der var omhyggeligt skrevet, sådan at de ikke gav mening – i hvert tilfælde ikke én mening. Men ét forstod jeg: Der var tale om et uklart projekt, der involverede rigtig meget politik, men kun lidt udviklingspolitik. De diplomater, der havde forfattet teksten, vidste, at de var i et politisk minefelt, hvor det var klogt at være uklar.

Nu har jeg også læst Evalueringen fra Niras konsulenter (Synthesis Report). Så jeg har læst 150 sider om projektet – det er én side pr 10 millioner kroners udgift. Så der er meget jeg ikke ved. Niras har gjort sig umage for at være positiv over for deres kunde. Det understreges således, at dem, der har fået penge, er glade for det. Men når man skærer alle de venlige ord fra, står der også, at målsætningen har været for ambitiøs, uklar og skiftende, så det er svært at sige, om projektet har gjort, hvad det skulle. Ja, i det hele taget, hvad det har ført til.

Som økonom kan jeg ikke lade være med at se på data: På [vedlagte Figur](#) ses Polity II indekset fra 1985 til 2014. Det forsøger at måle demokratigraden i alverdens lande på en skala fra -10 til +10. Diktatur giver negative indeksværdier, og demokrati giver positive værdier. Indekset viser, at der er blevet mere demokrati i verden – også i de arabiske lande. Det viser også, at de arabiske lande har usædvanligt autoritære regimer, sådan at der et gab på i snit 8 point mellem disse lande og andre lande. Det er et stort gab, og det er vokset i perioden 1985-2014.

Det fremgår af evalueringen, at Danmark især har støttet 7 lande. De er skilt ud på figuren. Det ser ud, som om de 7 lande har den samme stigning som de øvrige 10 lande. Danidas lande omfatter Tunis, der er succeslandet for det Arabisk Forår. Hvis det kan vises, at den danske støtte har hjulpet denne succes på vej, er det godt; men Danidas lande omfatter også Libyen, Syrien og Yemen, hvor det er gået helt galt.

Man kan også se på [korruptionen](#). Efter Transparency Internationals tal har de 7 særligt støttede lande haft en svagt stigende korruption. De 10 andre arabiske lande har en lidt lavere korruption, og den er ikke steget. Så her er tallene ikke så gode for projektet.

Der er lavet en række studier af, om man kan købe demokrati og ærlighed i andre lande ved hjælp af u-landshjælp. Det mest optimistiske, man kan sige om disse studier, er, at det har vist sig at være meget svært. Når man skal gøre noget meget svært, er det vigtigt at være realistisk og have en klar og konkret målsætning. Som det er nu, er det uklart, hvad skatteyderne har fået for de 1.500.000.000 kroner, der er givet ud.